

Hai Cò và Biển Cả

Phan Nhật Bắc

Lời Tác giả

Từ khi được Kênh Chú Tám phổ biến những bài viết của tôi ,người nghe cũng có nhiều phản ứng tốt và xấu.Tôi xin cảm ơn tất cả tốt thì mình vui và xấu thì mình học hỏi thêm, câu chuyện Hai Cò này chỉ là một góp nhặt khi tôi còn nhỏ nghe ông già kể lại ,đúng hay sai tôi không biết chuyện tình dục trong các bài tôi viết nó rất thường tình trong cuộc sống vì tôi không phải là Thầy Tu và cũng không phải một nhà Mô phạm.

Các bạn không thích xin vui lòng đừng vào ,còn thích thì cứ vào.....vào mọi chuyện có Chú Tám lo tôi chỉ viết he he he .

Bài viết này chỉ hư cấu thêm cho một mối tình đơn phương của Anh Hai Cò , và không chịu Trách nhiệm nếu có sự trùng hợp ngoài ý muốn Thanks PNB

Hai Cò xuất thân từ miền Trung Quảng Nam huyện Điện Bàn họ Trương vào Phan Thiết vào năm Thìn năm lũ lụt ghê rợn ,Hai Cò thoát chết khi cả nhà ông bị nước cuốn đi mất cùng con trâu già trong đêm , thoát nạn nhờ bám vào thân cây gòn khô tấp vào một tàn cây Duối to, sau trận lụt không tìm ra xác cha mẹ ông buồn quá theo ghe Bàu vào Phan Thiết mua nước mắm ,rồi ở đợ tại một cơ sở làm nước mắm của bà Bác xì ,ông Chồng tên Trần Gia Hòa cả hai cũng là người gốc Quảng Nam cha mẹ vào Phan Thiết lập nghiệp lúc trước ở dưới chân ngọn tháp Chàm trên lầu ông Hoàng ,che một túp Lều tránh nắng tránh mưa ,

Một đêm tối như mực ông Hòa đi bắt ếch về nấu cháo cho vợ đang ở cũ ,thì thấy vàng Hời đi ăn sáng rục dưới chân tháp Chàm ,ông quăng giỏ Ếch nhào đến chụp được một con Rùa vàng nặng cỡ hơn 5 ký ,nó chịu nằm im trong tay ông coi như vàng Hời đã dành cho ông người đàn ông hiền lành chất phát không miếng đất cắm dùi.

Ông trở nên giàu có mua ruộng ,mua đất nơi gần con sông Cà Ty cất một ngôi nhà đồ sộ theo kiểu Pháp có cái nóc như trái măng cầu ,và một dãy lều làm nước mắm,ruộng đất lúa và nước mắm cho ông phát lên như Diều gặp gió .

Người ăn kẻ ở gần Trung Đội ,có những người đàn bà gốc Quảng Trị tình nguyện bán mình suốt đời ở đợ chỉ có 5 đồng bạc Đông Dương thời đó rất lớn tên bà Tư ẹ ,có hai đứa con gái nhỏ chồng theo Việt Minh chết mất xác vì Pháp bắt đem chôn sống đâu đó ở quê La Vang Bà có nhiệm vụ nấu ăn cho cả gia đình bà Bác Xì ,tối ngày quần quật với những cái chảo to lớn với sự phụ giúp của con gái lớn tên Nuôi lúc này 14 tuổi rồi ,chẳng học hành dốt hết .

Hai Cò thì cũng bán mình cho gia đình này coi cái sân lúa và xay lúa khi lúa được gom về từ Ma Lâm hay Phú Hội , cái máy xay lúa quay bằng tay được ông Bốn Lịnh ,có tật bẩm sinh một tay ngắn ,một chân ngắn ,ông không chống nạn mà cò một chân ông cò từ nhà qua Phố mỗi ngày trông rất khổ sở ,nhưng ông vẫn cười vui với cuộc đời của mình,nhiệm vụ của ông là Tụng kinh trên chóp ngôi nhà thờ một tượng Phật mạ vàng ,rồi ông cũng xuất gia luôn nhiều đêm tôi gặp ông cò cò từ phòng khách ngang qua

một dãy quan tài mà bà Bác Xì đã sắm sẵn cho những gia nhân đã bán mình cho bà những cổ áo qua này khắc tên sẵn sơn đỏ chói rất ghê rợn

Tôi lúc nào cũng nhắm mắt chạy ù qua khu vực này dù ban ngày hay ban đêm.

Ngày thì nó âm u như Địa ngục ,ban đêm thì bà già Hương thích ngủ trong cái quan tài của bà cho ấm dù Phan Thiết đâu có lạnh về đêm ,bà này không chổng khô đét như con mắt Nhưng giữ của cho chủ nhà một cách ti tiện ,bà không bao giờ đong đủ số lúa mà ba tôi được trả thay tiền ,lúc nào cũng đong bớt hay thiếu ba tôi rất bực mình.

Có nhiều lúc bà ngủ quên trong đó không biết ai chơi đại đậy cái nắp quan tài ,bà ú ớ đập rầm rầm may mà Hai Cò đi ngang qua đỡ nắp cho bà còn bị bà chụp mũ là muốn giết bà để bịt miệng,vì Hai Cò có lần rình cô Tiểu Thư tên Hồng tằm,Hai Cò phải năn nỉ bà Hương mới thôi.

Chuyện ông Hai Cò rình cô Tiểu Thư tằm có tôi ,lúc đó còn nhỏ mà khoảng 6 tuổi gì đó nhưng tôi có trí nhớ dai chuyện gì chớ chuyện này tôi quý lắm,bà già Hương đang bận gọi tôi ra cầm cây đòn gánh gác cho cô con gái nhà giàu cháu Ngoại Bà Bác Xì tên Trang tằm ,

Tôi vác cây đòn gánh như vác cây súng Mút cơ Tông lên vai đàn hoàng đứng dưới chân cái bồn tắm cao gần bằng đầu tôi nhưng cặp mắt tôi đâu có yên ,tôi nhìn bốn phương tám hướng thì thấy một người ngồi trên cây khế giữa chẳng ba nhìn Cô chủ tằm ,mà tôi có bốn phận phải báo động đờ cho người ta chớ .

Tôi rống lên như còi xe lửa hú .

-Bờ làng xóm có Anh Hai Cò trên cây khế rình rình rình cô chủ ,mà tôi có biết gì đâu vì bà Hương già dặn sao tôi la dzậy .

Hai Cò hoảng quá tuột xuống cái quần đùi bị móc vào một cành cây khế rách dít ,chạy biến vào dãy nhà phơi lúa.

Cô Trang tỉnh bơ như không có chuyện gì, lấy khăn choàng vào nói.

-Em la gì mà lớn quá ,kệ nó nghe chưa .

Thì bà Hương già cùng vài gia nhân chạy đến ,nghe tôi nói ,họ tìm Hai Cò hỏi thì Hai Cò phân bua là leo lên cây hái khế cho Bà Bác xì ,đâu có làm gì nên tội.

Thì ra bà Bác Xì bảo Hai Cò hái khế có thiệt ,nhưng khi leo lên cây khế vừa hái xong tính leo xuống thì nhằm lúc cô Tiểu thư thoát y leo vào cái bồn tắm gần gốc cây khế Hai Cò nằm ôm cành khế trụ vào đó ,mà cô chủ cũng nhìn thấy Hai Cò chớ bộ thấy luôn cái gì đó lòi ra nơi cái quần đùi của Hai Cò .

Mọi người bỏ qua làm ầm lên thì cả đám bị la .

Anh Hai Cò không thềm chơi với tôi nữa.

Chỉ chơi với Anh Tám của tôi làm tôi buồn quá,lủi thủi một mình nơi sân phơi lúa .

Còn riêng ông Bốn Lịnh.

Sau này ông về cai quản ngôi Chùa bên sở Mã của ông Bác xì Trần Gia Hòa và có vợ là người làm Công quả trong Chùa ông dớt luôn cho tiện .

Hai Cò lúc này 15 tuổi rồi,công việc nặng nhọc trong nhà này ông kham hết,từ tưới cây,trồng cây những cây Sa pô chê trái to ngọt do ông chăm sóc,thỉnh thoảng ông cũng hầu cận các Tiểu thư từ Sài Gòn về nghỉ hè đây là cơ hội của ông ngắm nhìn thỏa thích khi mấy cô tắm trong cái bồn lộ thiên dưới gốc cây Khế chua lè nhiều Ma ,và cái hồ bên hông .

Chua choa tuổi 15 của ông tuy làm đầy tớ nhưng sao mà nó đẹp chi lạ, nào kỳ lưng, lẩy xà bông, khăn tắm, sấy tóc lúc đó nhà bà Bác Xì đã có cầu tiêu dặt nước bằng sợi dây rất Văn minh, cái máy sấy tóc từ bên Mẩu Quốc Pháp con trai ông Bác Xì du học gửi về nó nặng chịch nên các Tiểu thư không muốn cầm sấy tóc nên Hai Cò phải làm, trời mùi hương tóc và mùi thơm của xà bông Pháp, nó làm thằng Hai Cò dựng đứng cột cờ.

-Hai Cò ơi; sao mà làm thình không nói gì hết kể chuyện Quê mà đi cho Chị nghe

-Chết Hai Cò cái tay của cô chủ vô tình quẹt trúng thẳng cây súng nước đang 12 giờ, cô chủ nhảy dựng lên như phỏng nước sôi.

-Trời Hai Cò. Cò..Cò sao mà dựng đứng lên như vậy chết Chị rồi em ơi, cô Tiểu thư rần rần lên người như uống ly rượu vang, thì bên trong bà Ngoại đi ra hỏi.

-Trang mà tắm gội lâu coi chừng nhiễm nước nghe con;

Thấy bà Bác Xì đi ra liếc xéo mình Hai Cò biết ý biến dạng về nhà kho lòng bồn chồn khôn xiết, ngủ ơi sao ngủ thơm quá chết em Chị ơi

Cô Tiểu Thư tay như phỏng lửa lần đầu chạm vào cái đó sao nó phê ghê.

Cứ tìm Hai Cò đun nước nóng cho mình tắm nhưng Bà Bác Xì tinh ý, không cho Hai Cò bén mảng đến bồn tắm để cho bà Hương già thủ kho chăm sóc đứa con gái đang tuổi hừng tình.

Bà sợ thằng Hai Cò nó nện con cháu gái một phát, lửa gần rơm nó cháy lẹ lắm.

Rồi hết hè cô Tiểu Thư có cành vàng lá ngọc của Hồi môn, mà bà Bác Xì đặt thợ vàng từ Huế vào làm cả tháng luôn, lúc vô lại Sài Gòn cô Trang cố ý tìm thằng Hai Cò nhưng nó không dám lên phòng khách sợ có ngày bị mất để vì bà Hương già thủ kho nói như vậy.

-Mày phận chiếu rơm lạng quạng với cô chủ bà cho người thiến củ từ nghe chưa, Hai Cò sợ quá bụm để chạy về nơi cái máy xay lúa.

Ông bốn Lịnh biết chuyện nên sai hẳn xay lúa mệt luôn khỏi cho nghĩ tay.

Nói về ông Trần Gia Hòa ở Phan Thiết xưa có câu Nhất Xì, nhì Đậu, tức Lục Thị Đậu hai người này là Đại Phú gia của Bình Thuận lúc trước, nhưng sau khi Việt Cộng vào đã tàn lụn Cháu chết túng quẫn đói rách dù có con là Tiểu Đoàn trưởng Việt Minh đã hy sinh và gia đình Liệt sĩ

Ông Bác Xì có 70 căn nhà và Phố ở đường Gia Long lúc trước, riêng tại đường Ngô Sĩ Liên 12 căn phố, và một dãy phố trước trường Tiến Đức cho Mỹ mượn làm căn cứ MACV, về ruộng vườn ông có 4.000 héc ta đất ruộng khắp nơi, như Đại tài, Đại nãi, Tầm hưng, Phú hội, Lại an, Phú long, Phú tài, v.v.

Chưa kể đến các dãy Lều làm nước mắm, người vợ trước của ông mất, ông cũng là người làm thuê ở đợ quá khứ không no đủ, sau này ông lấy người vợ rất nghèo tên Phạm Thị Trí dân Tầm Hưng thì phải người viết không nhớ rõ, khi làm ăn khấm khá do được vàng Hồi bà vợ thứ hai chết đột ngột lúc này ông Bác Xì 38 tuổi tái hôn với bà Nguyễn Thị Trụ ở làng Phú Tài, nghề làm nước mắm đã đem ông lên hàng Hàm Hộ, những người sau này như Hồng Hương, Mỹ Hương, Cửu sanh, đều nhờ ông cho vay tiền mà làm ăn phát đạt với nghề nước Mắm một vốn chục lời.

Nhưng của Hồi trả lại cho Hồi, cháu Nội không ai làm nên sự nghiệp ngoài ông cháu ngoại là Ung Trần văn Mân một khoa học gia ở Mỹ đã du học tại đó trước năm 1975. Ông này mang họ cha và luôn họ mẹ.

Hai Cò ăn toàn cá trích cá mèi loại cá rẻ như bèo dùng để muối mắm Bà Bác Xì cũng ăn như người làm công, đến bữa cơm không dám ngồi nơi cái bàn dài hẳn nhận một tô cơm lớn từ tay bà Tư E người đầu bếp xong bưng ra nơi cầu thang của căn nhà lầu mặt hướng về con sông Cà Ty ,sức trai ăn một loáng là hết tô cơm ,hắn trở mã nhỏ giò cao lớn râu lún phún trắng da dù gian nắng dầm mưa làm lưng vất vả mà chưa trừ hết nợ đã vay mấy chục dạ lúa thời đó coi như hẳn bán mạng cho gia đình này chết già nơi kho lúa và cái máy xay lúa gần dãy lều nước mắm, mà lúa vay ông chủ ghe bầu cho Hai Cò đi từ Quảng Nam vô Phan Thiết hưởng Hai Cò đốt nát có biết cái kế ướm kế khô gì đó họ làm rồi lấy những ngón tay quẹt mực xạ lên ấn vào coi như xong đời ,vào ông Quan gì đó người Pháp đóng một cái mộc đỏ chói, Bà Bác Xì móc túi trao cho ông Tây một tờ giấy bạc hình bà đầm ông Tây mệci mệci ci tía lia .

Bạn của Hai Cò là những con chim và con sóc cùng hai thằng nhóc con Chú Hai Mậu đang ở đây làm Cai coi những người cu ly trong gia đình vì ông có chữ nghĩa tiếng Pháp nói được mỗi khi Quan Tây đến nhà ăn tiệc ,bà Bác Xì gọi ông lên thông dịch .

Rảnh rỗi khi chiều xuống mặt trời đỏ ối trên mặt sông Hai Cò dạy hai đứa bé lội ,tội nghiệp hai thằng nhỏ mồ côi mẹ ,đen đũa rách nát trong bộ đồ vải ú ,tối đến thì chui vào đống gỗ nơi nhà sau mà ngủ không mừng mền khi Chú Hai đi lấy lúa nơi Phú Long ở lại trên đó,ông nhờ Hai Cò chăm nom .

Chị Giỏi người hầu cận bà Bác Xì ,lâu lâu chôm một trái nho cho hai đứa ,và vá những mảnh vải trên chiếc áo rách mà nước mắt rưng rưng .

Hai thằng bé bị bà Bác Xì dùng gậy đánh khi ăn mà đong đưa hai chân bà nói trù mạt bà ,nên sau này bưng cơm ra ăn chung với Hai Cò ,cháu nội bà Bác Xì tên Cu Tân rất thích nhập bọn nhưng không được phép làm bạn với con người làm.

Mỗi năm con cháu bà Bác Xì đều về ăn Tết và nghỉ Hè , xe hơi tấp nập người ăn kẻ ở không rảnh tay ,nhưng có một người cháu nội gái đang ở với mẹ trên Tỉnh đường lên Đại Năm trong một căn nhà trống hoắt là vợ người con trai của bà Bác Xì bị Pháp bắn khi ông về thăm vợ sinh ông con trai tên Cu Tân .Hai mẹ con không thấy về sum họp khi Tết và đám giỗ không hiểu tại sao? bà dẫu thủ tiết thờ chồng,không làm bà mẹ chồng vui.

Hai Cò lớn ,vô tình gặp lại cô Tiểu Thư mà mình nấu nước nóng cho tắm ,cả hai đụng mặt nhau ..

-Hai Cò em lớn bộn rồi nói xong thì Trang nhìn xuống cái quần đùi nhất y nhất quần của Hai Cò nàng đỏ mặt chợt nhớ chuyện xưa lúc tay nàng vô tình đụng vào cái đó .

Tiếng dế gáy tiếng gió rì rào lùa qua nhà kho trống rỗng Hai Cò và hai thằng bé co ro trong tấm chiếu ,thì một mùi thơm từ mái tóc Thiếu nữ xuất hiện như nàng tiên trong truyện Cổ tích mà Hai Cò nghe mẹ mình kể

Hai Cò chết lặng tim đập liên hồi như trống ngũ liên thúc quân ra trận khi xưa

-Chết con cô Trang ơi đừng đừng ,chưa kịp xảy ra chuyện gì thì những bó đuốc thấp sáng , Cô Tiểu thư bị gia nhân kèm lên nhà trên rồi trói Hai Cò nơi gốc cây bần ngoài bờ sông để nước lớn nhấn chìm,

Ông Năm nói -Mày bị tru di Tam tộc nghe chưa mụ nội mày quấy rũ Cô Chủ.

-Đâu có Chú Năm cô chủ tìm con mà ,con thề trời đất chứng giám .

-Thôi chờ nước lớn rồi chết đuối ,ông Năm cháu gọi bà Bác Xì bằng Dì ,xem lại sợi dây thừng trói Hai Cò rồi bỏ đi vào nhà ,bên ngoài trời tối như mực nước sông đang lên dần.

Hai Cò được thằng Bé con Chú Hai thứ Tám can đảm lấy dao cắt dây trói vào lúc hùng đông khi nước vừa lên tới ngực hấn bơi qua Đức Nghĩa biến dạng, may mà mình không chết hú hồn .

Hai Cò theo xe chở nước Mắm quen vào Sài Gòn ,lang thang nhập băng bụi đời đánh giày trên bưng binh chợ Bến Thành ,trở nên một tay đánh lộn có hạng, lì đòn ,gan dạ ,chạy cũng nhanh có bí danh Cò Tẩu, lúc này Đại Ca Thay Trần Đại trùm Sài Gòn ,lúc già Nguyễn Cao Kỳ có thể lực nhất trong chính trường miền Nam , Huỳnh Tỉ ,Ba Thế và Ngô văn Cái cũng là đàn anh có số má

Hai Cò lúc này chưa có danh phận cam chịu làm đàn em Lâm chín ngón để chờ thời. Tứ Đại Thiên Vương lúc này đang tranh giành địa bàn Đại Ca thay từ Quận 4 mò vào khu Huỳnh Tỉ Cuộc đánh nhau không quân tử khi bàn chuyện làm ăn là Đại Ca Thay suýt chết.,

Trần Đại sau khi lành vết thương bèn một mình vác dao tìm Huỳnh Tỉ chém không cho đàn em đi theo.

Sau vụ này Huỳnh Tỉ khâm phục xin gia nhập nhóm Đại Ca Thay, các nhóm kia thủ lĩnh lần lượt quy phục Đại Cathay lên ngôi Bồ già làm mưa làm gió trên đất Sài Gòn .

Chính quyền Nguyễn Cao Kỳ phải ra tay một là thu nạp làm cận vệ ,hai là bắt đem ra Phú Quốc nhất không cho về đất liền .

Trần Đại là dân ít học so với Huỳnh Tỉ ,nên từ chối lời đề nghị của Tướng Kỳ về làm gác đờ co còn trả lời xấc láo.

-Tôi cũng có gác đờ co cả chục người bao quanh đỡ dao.không lẽ về làm tay chân cho Thiếu Tướng xin lỗi ông .

Sau khi dàn cảnh cho xe be cán dẹp xe Đại úy Trần Kim Chi người đã thừa hành lệnh Tướng Loan bắt đàn em mình ,sau cuộc nhậu thương lượng bất thành với Biệt đội trưởng Hình cảnh Trần Kim Chi

Trần Đại Bị bắt lúc tháng 8 do lệnh của Tướng Loan và đày ra Phú Quốc ngày 28 tháng 11 năm 1966 và Tướng Loan dàn dựng cho Trần Đại vượt ngục bị bắn chết dù Cô Nhân tình treo giải một triệu rưỡi đồng VNCH rất lớn thời đó nếu ai giúp Trần Đại vượt ngục thành công .

Hai Cò sau cái chết của Trần Đại thấy không ổn ,dù lúc này đàn em của Huỳnh Tỉ còn lại trong đó Năm Cam chiêu mộ nhưng Hai Cò đăng lính Hải Quân sau vài tháng học Quân sự lại được về tại căn cứ Duyên Đoàn 28 Hải Thuyền của Phan Thiết đóng tại bãi rặng .

Hai Cò cũng mò về khu Phú Trinh lúc này bà Bác xì đã hui nhị tì,người con dâu về trụ căn nhà đồ sộ và dãy Lều nước Mắm đã cho ông Năm Nghĩa và Ba Cụt thuê , Ông Cháu nội Cu Tân đã lớn biết ăn xài ,hút thuốc toàn xì gà ,cho người đào hết gốc cây kiếm vàng nghe nói bà Bác Xì chôn ,nhưng không có một hũ vàng nào .

Hai Cò nghe ngóng cô Trang nhưng không biết gì hết đành về lại Đơn vị ,đi khám ghe thuyền Ngư dân ngoài biển , bắt mấy ông trốn Quân dịch hay Việt cộng từ miền Trung trà trộn vào vẫn chưa lấy vợ vì ông đã thương cô Trang Tiểu thư ngày mình còn ở đợ và đã thấy hết tẩm thân ngà ngọc trầm mình trong cái bồn nước,nếu thằng con Chú Hai không la làng mình còn nhìn trộm dài dài ,rồi cái đêm cô chủ tìm mình sao nó quá đã.

Ôi bàn tay cô sao không dài thêm chút nữa.

Để đi vào cửa ả của trần gian

Hai Cò tuy đốt nát cũng biết làm Thơ học viết chữ và đọc do một đàn Anh có chút học thức dạy mình lúc theo Lâm Chí Ngón .

Lính Hải Quân của Duyên đoàn 28 còn dùng những chiếc ghe có vẻ cặp mắt hai bên lườn ,chỉ có một vài chiếc PCF làm kiếng ,thình thoảng mới chạy thị uy rượt mấy ông nốt Chà người Bắc Di cư rất hung hăng nhưng khi ông Diệm không còn họ xiu luôn hết cảnh bắt nạt người bản xứ hành xử rất côn đồ ngoài biển.

Còn lại thì xin tôm cá hay ghe nhậu xây chường với beer ,hai Cò không màng đến lấy vợ vì con Chim đã có người rồi ,Hai Cò đâm ra nhớ thương Cô Trang vô cùng nhưng mình nghèo quá ít học ôm một mối tình đơn phương ,đùng một cái miền Nam di tản chiến thuật ,bỏ miền Trung vào Cao Nguyên .Hai cò tuy đốt Văn Lẫn Võ nhưng khi biết cứ rút lui mà không quánh kiểu này sẽ chạy luôn ra biển cả Duyên Đoàn nhốn nháo ,ông Duyên Đoàn trưởng cứ thở dài rồi đến lúc Duyên Đoàn cũng phải tự lực giải quyết khi Phan Rang mất chẳng lệnh lạc gì hết Quân Đoàn 2 sáp nhập vào Quân Đoàn 3 ,máy bay trực thăng lên xuống nhộn nhịp nơi bản doanh đặt tạm trên Lầu ông Hoàng Phan Thiết chộn rộn Duyên Đoàn 28 đa số dân Phan Thiết họ chẳng thiết tha gì nữa ,ai muốn về nhà thì về ai muốn theo về Vũng Tàu thì đi nhưng đi mô cũng vậy thôi vận Nước đến hồi suy rồi .

Chiếc Xà lan chở đạn tấp vào chân cầu Trần Hưng Đạo đổ hàng toàn là đạn Đại Bác cho các đơn vị Sư Đoàn 2 rút về từ Miền Trung đang đóng quân tại Sân Vận Động,rồi đêm 17 họ biến đâu mất chẳng đánh đấm gì cả chỉ có ĐPQ bắc cháy vài chiếc xe Tank nơi gần cầu Phú Long do Tiểu Đoàn ĐPQ của Thiếu Tá Nguyễn Hữu Tiến ,Duyên Đoàn 28 rút ra biển về Vũng Tàu còn mấy mươi mạng và vài chiếc Yabuta làm bằng Ciment chạy chậm rì,ông Hai Cò tứ cố vô thân chẳng biết về đâu mặc cho số phận từ Vũng Tàu rồi chạy ra Phú Quốc .Bộ binh chạy Không Quân chạy Hải Quân chạy luôn lệnh lạc chỉ nghe triệt thoái rồi

Hải hành tập đội trực chỉ Côn Sơn một Công điện được đánh đến cho các Đơn vị Hải Quân thì biến trên biển đầy tàu thuyền như những chiếc bè chuối cúng rằm tháng 7 thả trôi sông ông Hai cò nghĩ vậy vì ông chẳng chữ nghĩa Văn chương thấy sao là nói vậy .

-Hai cò tao với mày về bờ ,mẹ tình hình này mất Nước chớ chẳng chơi ,ông Thiệu chạy làng rồi mình đi đâu tao với mày dân biển thôi về Phan Thiết làm biển ,chạy làm gì ? Người bạn Tổng khậu chức nấu bếp dưới chiếc thuyền đen thui có võ trang chuyên đi lùng xét bắt Quân dịch nói với Hai cò.

-Tao có bạn Duyên Đoàn 41 đóng tại Hòn Khoai ,hay mình về lại Cà Mau chớ biết đi đâu?

-Thì thân bèo bọt kệ mẹ đến đâu thì đến Hai Cò trả lời .

Ngày 29 tháng 4 căn cứ Năm Căn rút về Hòn Tre hậu cứ của Duyên Đoàn 45 ,ông Đại tá Mây chỉ huy trưởng Năm Căn chạy ra Hòn khoai chửi mấy quan trong Bộ Tư lệnh Hải Quân biến mất chẳng cho ông biết .

Tất cả tàu bè lấy hướng Tây chuẩn bị vọt sang Thai Lan nếu ai muốn đi

Hai Cò không đi đành theo về Hòn Tre đầu hàng mấy thằng Du kích nghe nói có ông Đại Tá Mây nạp mạng luôn Ông bị dẫn đi đâu mất,sau khi thanh lọc Sĩ quan cao cấp bị giữ lại ,cấp nhỏ thì cho về đất liền ,còn ai hợp tác thì ở lại thành Thủy thủ của Giang Đoàn Hải Quân của Cộng sản Vũ khí để nguyên dưới tàu chẳng ma nào để ý như khúc củi vì nhiều quá .

Rồi Hai Cò nhận được một miếng giấy đánh máy là về Địa Phương cải tạo ,theo những chiếc tàu của HQ VNCH bỏ lại về Kiên Giang rồi quá giang xe đò lên Sài Gòn nhập hội cái bang chẳng có nơi nương tựa ,cứ vào chợ cầu ông Lãnh ai thuê gì làm nấy sống tạm bợ qua ngày Hai cò là Thủy thủ chẳng quan quyền gì ,đem miếng giấy của Du Kích Hòn tre cấp ép nhựa bỏ trong túi áo VC hỏi thì chìa ra là xong ,một ngày nọ Hai Cò nhớ Phan Thiết nhớ cô Trang nên dành dụm được vài đồng mò về Phan Thiết gặp lại đồng đội trong Duyên Đoàn 28 ngày xưa làm ông đánh cá trên một chiếc ghe của Duyên đoàn mà VC thả ra cho Ngư dân nghèo ,Hai Cò cũng biết sửa chút ít cái máy Kubota trên những chiếc Hải thuyền ,nên mát tay máy nào trục trặc Hai Cò mò vào đều chạy ngon lành ,

Những chuyến đánh cá khơi Hai Cò lần hồi có kinh nghiệm Thiên Văn nhìn những ngôi Sao định hướng đi không cần Hải bàn ,đa số bạn ghe là lính VNCH sa cơ thất thế làm bạn với biển cả ,những ngày biển động nằm bờ Hai Cò thả bộ lên Phú Trinh nhìn ngôi nhà Bà Bác Xi đổ nát bây giờ hoang tàn ,hắn đi vào nhìn lại cái bồn tắm ngày xưa các Tiểu thư đài cát ngâm mình trong đó giờ vỡ nát ,nước đọng dưới đáy Hai Cò đứng thần thờ,hai cây khế chua lè vẫn còn đầy mảnh bom còn ghim vào thân cây , cái nhánh mà Hai Cò ôm nhìn Cô Trang tắm vẫn xanh tươi Hai Cò leo lên bám vào nhìn xuống cái bồn tắm trắng men trắng chợt thấy cô Trang đang tắm ,nàng kỳ rửa tắm thân vàng ngọc ,đôi vú dẫy thì vun lên đầu nhũ hoa đỏ như son ,nàng cười đưa tay chụp lấy Hai Cò hấn choáng váng rơi xuống đất chợt tỉnh cơn mê ,đi vòng hết ngôi nhà đồ xô hồ nước mưa sân phơi lúa ,căn nhà lầu mặt hướng ra bờ sông đổ nát ,hắn chợt thấy hai thằng con Chú Hai thằng Tám và thằng Bách đang ngồi nơi cầu thang ăn cơm nhìn Hai cò nói

-Anh Hai Cò lâu quá anh mới dìu,ăn cơm đi ,Hai cò chợt dụi mắt thì hai thằng bé biển mất Cái máy xay lúa còn đó đã mục nát ,chợt nghe tiếng người .

-Anh là ai vào đây làm gì ?

-Trời cô Tiểu thư năm nào đang đứng trước mặt mình dáng xưa vẫn còn nhưng ánh mắt buồn dịu vợ

-Dạ thưa cô tôi là Hai Cò năm xưa có ở đây

-Anh Hai Cò đây sao ?

Cô Trang trong lúc bất ngờ choàng ôm Hai Cò như người thân .Hai Cò lịm chết trong vòng tay cô Tiểu thư năm nào .

Hai cò kể hết đời mình lúc bị cột nơi cây bần chờ nước lớn chìm chết vì cái tội quyến rũ Tiểu thư rồi lưu lạc làm du đĩ nơi Sài Gòn làm lính Hải Thuyền .

-Tôi không ngờ đã làm Anh khổ .Trang bây giờ là cô phụ chồng nàng Sĩ Quan Hải Quân tại Bộ Tư lệnh vọt mất năm 1975 ,không kịp mang theo vợ con vì lúc đó Trang đang kẹt ở Nha Trang không về Sài Gòn lúc nàng sanh đứa con thứ hai nơi Quê chồng .

Cả hai ngồi xuống gốc cây khế ,bây giờ ai chủ ai tớ gì nữa thời thế đã đổi thay ,họ nhìn nhau như người thân năm xưa Hai Cò nấu nước ấm cho mình tắm giờ đây nó hiện rõ nơi khung cảnh này.

Bất chợt Trang nắm tay Hai Cò

-Anh có vợ con gì chưa?

-Dạ chưa?

-Anh bỏ tiếng dạ thưa đi Anh ,tiếng Trang nhỏ nhẹ như hơi thở nàng nói thêm

-Lúc đó em thương Anh mà Anh nhát quá .

Hai Cò tim đập mạnh không ngờ cô Tiểu thư của mình hôm nay mới thổ lộ .

Tui cũng thương cô lắm lúc nhìn thấy cô tắm đó ,tui mê chết đi

Trang phá lên cười lời nói ngây ngô chân thật của Hai Cò nàng lúi ra xa ngắm người pha nước tắm cho mình giờ phong sương rần chắc ngô trai trong một phút thềm đàn ông Trang ôm Hai Cò hôn khắp khuôn mặt Hai Cò ứa nước mắt ôm cô Tiểu thư ngày xưa nói

-Bậu ơi ,bậu biết tôi thương bậu đến bây giờ không có bóng hình ai ngoài bậu hông?

Trang lịm chết trong lời tỏ tình muộn màng ,cả hai ôm nhau dưới gốc cây khế ngày xưa nàng chợt nghe tiếng bà Ngoại mình Bà Bác Xi nói .

Trang vào nhà đi hai đứa trời mưa rồi.

Trời bỗng đổ cơn mưa trái mùa cả hai chui vào góc phòng tắm .Hai Cò ôm chặt cô Tiểu thư Trang lùa lười mình dạy cho Hai Cò bú mồm đầu tiên trong cuộc đời làm trai .

Tình đơn phương của Hai Cò không rủ cũng tới ,Hai Cò nâng niu vóc dáng vàng ngọc vẫn đầy hương xưa lúc Hai Cò thấy Trang thở dồn dập trong đêm đó ,Hai Cò không chờ đợi cả hai ôm nhau tiếng rên khe khẽ ,tiếng dồn dập như tiếng chày trên Sóc Bombo mà cái loa đang phát ngoài kia như hòa lẫn với tiếng dập nhịp nhàn của hai người đang yêu .

Trang là người trong vòng tay thẳng Vọi trong truyện Trống Mái của Khái Hưng mà Trang và mấy chị đặt cho Hai Cò ,mấy chị em rất thích thân hình như tượng đồng Hai Cò tuy là người bán mình ở đợ nhưng lại trắng trẻo đẹp trai mới lạ.

Nhiều đêm với tuổi 17 bẻ gãy sừng trâu các cô Tiểu thư cũng trần trở ,thở ngắn thở dài chớ bộ ai nói đàn bà không biết bắn máy bay ?mà thả Sea mine Thủy lôi

-Anh Hai tiếng cô chủ gọi thì thầm .

-Dạ thưa cô .

Anh đừng gọi em cô chủ nữa nghe gọi tên hay gọi bằng em đi, mà em thấy Anh thật tuyệt vời tiếc rằng lúc đó đó sao Anh nhất quá

-Dạ tui đâu dám ông Năm Mậu đó đòi tru di tam tộc của tui khi cô chun vào cái nắp của tui đó ,rồi đem ra sông cột vào cây bần ,không có thằng Tám con chú Hai cắt dây chắc tui chết chìm thành Hà bá nơi khúc sông này rồi cô ơi.

Trang choàng dậy ôm Hai Cò xin lỗi.

-Mà mà chồng cô đâu?tui nghe nói mần chức lớn lắm

-Ổng vọt đi Mỹ rồi ,em khổ với ông chồng đào hoa nhiều gái này lắm lấy nhau vì môn đăng hộ đối thôi anh Hai .

Trang chợt nhớ đến chồng ,rồi nàng lắc đầu cố quên những khổ đau khi làm vợ một cậu ấm dân Nha Trang ,rồi nghĩ đến ngày mai mờ mịt với hai đứa con còn nhỏ không đàn ông ,nàng là Tiểu thư đài cát sang trọng có người hầu kẻ hạ chẳng biết nấu nôi cơm,nàng cần một bờ vai đàn ông ,bất chấp mọi nghịch cảnh gặp lại Hai Cò nàng như sống lại ký ức tuổi thơ .

Có lần ăn trái dưa chuột chị em nàng cười nói .

-He không biết của thằng Vọi bự như dầy không?cả chị em phá ra cười,khung cửa giàu sang ,phủ lên một lớp sơn gia phong ,Đạo đức ,trưởng giả khi một Đại phú gia cũng từ chân lấm tay bùn từ miền Trung vào Phan Thiết giờ cũng đã bắt đầu đi xuống khi bị Cộng Sản truất hữu hết ruộng đất và đã bán gần hết cho Luật người cày có ruộng trước năm 1975,tiền bạc những người di của Trang bên Mỹ đã gửi vào hết các Ngân Hàng của Mỹ ,còn lại cái vỏ bên ngoài sau 1975 ông cháu Nội còn lại chẳng có gì ngoài cái danh .

Hai Cò như đi trên mây, có mơ cũng không được cô chủ năm xưa giờ trong vòng tay mình dù thuốc ngon chỉ còn nửa liều cũng vinh hạnh lắm rồi .

Căn nhà nằm nơi mé sông Cà ty Trang thừa hưởng nàng đem con về đó sống bằng lợi tức từ một mảnh đất trồng Bưởi ở Phú Hội do thằng Quế trông nom ,các dây lều nước mắm đã bị lấy trở thành Quốc doanh trước khi bị đánh Tư sản do ông Năm ón thuê .

Hai Cò nhờ một ít vốn liếng của Trang mua một chiếc ghe phế thải của Hải Quân Cộng sản tân trang lại hẳn có hoa tay ,kéo lên bãi cạn hì hục chắp vá ,sửa lại máy bằng cách mua hàng tại chợ Dân sinh hẳn có người bạn tại Duyên Đoàn 41 chuyên chạy hàng phụ tùng máy ghe.

Những chuyến đi biển trúng đậm Hai Cò đưa hết cho Trang hẳn giữ lại chút ít để cà phê cà pháo với đám đi bạn trên chiếc ghe.Trang chia sẻ tiền bạc sòng phẳng với mọi người ,ai cũng mến cô chủ nhân hậu.

-Mình tìm cách đi thôi cô .Hai cò nói với Trang hẳn vẫn giữ gìn ý tứ với cô chủ Thiên thần năm xưa dù đã có trong tay khuôn trăng đầy đặn một tòa thiên nhiên hẳn yêu cô chủ bằng tình yêu của một người nô lệ ,sẵn sàng chết như một Samurai Nhật chết cho lãnh chúa ,từng đêm hẳn nấu nước pha sẵn cho Trang tắm trước khi ra khơi ân cần nâng niu như trứng húng như hoa khi được Trang cho phép yêu đương ,nhiều lúc Hai Cò quỳ dưới chân cô chủ mình đặt chân nàng lên đầu nói.

Cô ơi cô là lẽ sống của tui cô chết tui chết cô sống tui sống,tui nguyện làm người đầy tớ trung thành hết kiếp này vì tôi đã bán mình cho bà Ngoại cô 30 chục dạ lúa khế ước vẫn còn Trang bật khóc ,nàng ôm đầu Hai Cò để đôi chân trần lên đầu Hai Cò sau khi tắm ,nàng kéo đầu Hai Cò lên hôn thật mãnh liệt vào đôi môi tham lam của người đầy tớ năm xưa nói Vội ơi Vội của Trang em không muốn xa Anh

Biển vắng thuyền đánh cá đã ra khơi Trang cùng hai con dạo trên bãi cát ,chúng nó chẳng biết đến người cha đã ra đi khá lâu giờ chỉ biết Hai Cò là Cha ,con bé lớn đã 5 tuổi thằng em 3 tuổi sanh tháng 3 năm 1975 lúc Cao Nguyên và miền Trung di tản Trang nhận được thư chồng một vài lần rồi biệt luôn ,nghe nói đã có vợ coi như chồng nàng đã quên vợ con ,gia đình bên chồng ở Nha Trang đã vượt biên không cho nàng hay thật là bạc bẽo ,bây giờ nàng chỉ biết trông cậy vào Hai Cò sẽ đem mẹ con nàng ra đi ,nàng muốn đi Úc vì có một người chị con ông Chú Bác nơi đó ,

Kéo kéo neo tụi bây, coi chừng tụi vượt biên cướp ghe có tiếng súng nổ trên biển từ xa , lúc này ghe Hai Cò trang bị một máy Yanmar đầu bạc xoay nòng độ lại chân vịt Hai Cò tính vượt biên chờ cơ hội thuận tiện sẽ đem cô chủ ra đi để cô chủ khổ mình không đành .

Tiếng súng nổ chát chúa phía trước một chiếc ghe nhỏ lố nhố đám người hung hãn chạy đến họ chĩa súng bảo Hai Cò và đám thủy thủ 4 người trên ghe đưa tay lên đầu

-Tất cả ngồi im ở đâu ở đó chúng tôi cần ghe lớn vượt biên mong các anh thông cảm ai đi thì đưa tay lên,

Tất cả im ru ,không ai đưa tay Hai Cò đưa một đề nghị với người cầm cây Ak .

-Các Anh tôi là lính Hải Quân ngày xưa ghe của tui máy yếu lắm không đi xa được các anh bình tĩnh để tui đưa các anh tìm ghe máy mạnh hơn ,

Một người trên chiếc ghe nhỏ cầm cây Ak nhẩy sang vào phòng lái rồi xuống khoang máy xem rồi nói .

-Đụ mẹ thằng này xạ máy nó Yanmar đầu bạc mạnh lắm

Hai Cò chớ với ,bị bắt ra phía mũi ghe đòi bắn ,

không còn cách nào Hai Cò ra hiệu cho đám Thủy thủ vì đám cướp ghe chỉ có một cây súng Ak ,lúc tên cướp ghe lơ đễnh vì đợt sóng lớn vừa ập tới Hai Cò ngáng chân hắt té nhào Hai Cò chụp cây Ak cướp cò một tràng đạn bắn vãi về phía chiếc ghe của mấy tên cướp ghe toàn trung niên ,một vài người trúng đạn,cả nhóm hoảng loạn ,bỏ tên đồng bọn chạy mất Hai cò trói tên cướp ghe kéo hết lưới vào bờ .

-Bây giờ mình tính sau với thằng ăn cướp này,người đi bạn hỏi

-Tôi là Sĩ Quan Dù vừa cải tạo ra tìm cách đi nhưng không có vàng đành cướp ghe mong anh tha cho.

Hai Cò nhìn người đàn ông ốm nhách ,hỏi

-Anh ở Tiểu Đoàn mấy của Dù ?

-Tiểu Đoàn 5

-Ai tiểu Đoàn trưởng ?

-Bùi Quyền ông nhảy dù đáp

-Thôi đồng bọn anh chắc có người bị thương vì súng cướp cò ,để tôi chạy đi tìm họ ,rồi bỏ anh sang đó

Hai Cò cho tàu chạy đi tìm ,thì không thấy chiếc tàu của đám cướp ghe đâu ,mặt biển phẳng lặng chỉ thấy vài chiếc ghe hối hả chạy vào bờ khi họ nghe tiếng súng nổ .

Hai cò nói với ông Quan lính dù

-Tôi giữ cây Ak vào bờ anh tự do ra về ,nếu muốn cộng tác vượt biên gặp tôi tháng 4 biển êm.

Vào Cồn Chà ông lính dù bắt tay Hai Cò cảm ơn,và hẹn gặp ngày Thanh Minh để ra đi ,ông dân Phan Rang

-Anh có bạn bè gì trên chiếc ghe nhỏ đó không?

-Vài người đa số là lính dù ,không biết họ sống chết thế nào?

Chiếc ghe dùng để cướp bị Công An Biên Phòng kéo về mấy người trúng đạn đã chết vì mất máu ,họ không biết Hai Cò nên bù trất Công An hỏi hết các chiếc ghe đánh cá luôn ghe Hai Cò nhưng ai cũng nói không nghe ,không biết,và không thấy học theo cách của Việt Minh xúi dân nói vớ Pháp ngày xưa ,coi như Hai Cò có cây Ak .cả nhóm vui mừng chờ ngày quyết định ra đi và tất cả câm như hến.

Trang an tâm và vui mừng khi Hai Cò kể lại câu chuyện suýt chút nữa mình mất Hai Cò nàng ôm người đầy tớ năm xưa bây giờ là nơi nương tựa cuối cùng ,Hai Cò đang mình trần làm gỏi cá Mai cho nàng ăn món ngày xưa người đầu bếp tên Bà Tư ẹ làm mỗi khi chị em Trang từ Sài Gòn về Phan Thiết nghỉ Hè bây giờ Hai Cò làm rất ngon chấm với nước mắm chuối chỉ có Phan Thiết mới có .

Mân đôi bàn tay ngà ngọc trên đôi ngực vạm vỡ của Hai Cò Trang dâm ra muốn ,dù giữa trưa hai đứa bé còn thức .

Hai Cò như người nô lệ Da vàng vâng lệnh phục tùng tuyệt đối ,và cơn giông kéo về trên Thành phố đang trưa Hè

-Cô chủ tui chết đi được cô chủ ngày xưa càn vàng lá ngọc của tui ui ,tui chết chết mấtui chu choa sao nó quá phê luôn hén ..

Hai có tuy ít học chỉ biết đánh vần và viết sơ sơ do một đàn em Lâm chín ngón dạy trong một tuần sáng dạ biết nhanh nắn nét viết chữ rất đẹp và có hoa tay

-Mày mà được ăn học như tao mày rất giỏi ông Thầy dạy chữ Việt nói .

-Nhất tự vi sư bán tự vi sư tui bái Anh làm Thầy ,Hai Cò quý xuống bái một bái ai dè ông này cũng là Võ sĩ dạy cho Hai Cò đánh Bốc của Phú lang sa luôn .

Hai Cò mạnh khỏe ăn cá tươi từ biển đem về sinh lực dồi dào nhưng không dám mạnh bạo với cô chủ của mình, từ tốn nhàn hạ, nhẹ nhàng, ông vét máng, đánh bài cào, vác cày đều êm dịu như tiếng sáo Diều vi vu trên bầu trời mà Hai Cò đã làm cho cô chủ Tiểu thư đài cát của mình năm xưa ôi đôi mắt cô chủ say sưa nhìn cánh Diều tung bay, mà Hai Cò mặc cái quần thụng đáy nhảy tung lên khi tung con Diều làm cô đỏ mặt

-Anh Hai còn nhớ con Diều anh làm cho em năm xưa không ?

-Dạ nhớ cô chủ làm sao quên lúc đó cô đẹp như nàng Tiên tui ngưỡng mộ quá chừng chừng ..

-Mà mà còn nhớ lời cái cái đó đó ra không?

Tui đâu có biết nó lời ra khi nhảy lên phóng Diều chỉ nghe nó mát mẻ vì gió sông thổi vào mà

-Nè bây giờ của em nhé,

-Dạ tấm thân này tất cả là của cô chủ ...

Ngày cận Thanh Minh ông Quan hai Nhảy dù vào tìm Hai Cò bà chuyện vượt biên Hai Cò không tiếp trong nhà hẹn nơi cái Quán nơ Ga xe lửa để nói chuyện

-Anh cho tôi đem theo 4 người bạn được không?

-Chúng tôi chỉ tổ chức chuyến đi trong phạm vi gia đình, bốn người quá tải lương thực hạn hẹp, tôi không thể nào chấp nhận lời của Anh .

-Vậy anh trả lại tôi cây súng Ak tôi về Phan Rang làm chuyến khác cướp ghe .

-Được tôi trả lại cho Anh, hẹn anh 7 giờ tối ngày cầu Sở Muối, tôi tháo ra gọn gàng rồi. Ông Nhảy Dù đồng ý. Hai Cò đi về leo lên mái nhà đem cây Ak xuống, chờ tối đem ra cầu Sở Muối giao lại.

Phước bắt trùng lai họa vô đơn chí, tối đến Hai Cò đem cây súng trả lại cho ông Quan Dù này đem về Phan Rang, trên đường đi bị Công An khám vì trên chuyến xe có người tẩu ra Phan Rang vượt biên, bắt ông Quan lính Dù khi lục soát thấy cây AK bá xếp, đem về đồn đánh điều tra ông khai ra nhưng không biết tên Hai Cò chỉ biết thứ Hai người trả lại cây AK cho ông.

Công An Phan rang phối hợp với Công An Phan Thiết dò tìm người tên Hai dân làm biển, biết có chuyện Hai Cò gom hết người làm chung ghe sau chuyến vào bờ

-Mình bị Công An biết rồi vọt lẹ đêm nay, chiếc ghe đậu dưới bến sông, tất cả hẹn nhau ngoài cửa biển, sau khi trình sớ ghe cho Công An Biên Phòng, tụi nó xuống khám ghe không có gì khả nghi, thức ăn dầu nước bình thường, cho 5 người, nhưng một số dấu dưới lườn ghe, trong bọc nilon cùng vài Can dầu 60 chục lít,

Ra khỏi Cồn chà Hai Cò cho ghe tấp vào bờ rặng nơi Duyên Đoàn 28 khi xưa nơi đó có dấu dầu và 3 mẹ con Trang và hai người vợ thủy thủ trong ghe đang chờ. Tất cả xuống ghe ra khơi ngay trong đêm đó đêm Thanh Minh sóng to gió lớn, chiếc ghe nhồi lên sụp xuống mấy người đàn bà ói mửa mẹ con Trang đờ người, để cho người bạn lái Hai Cò vào ca bin săn sóc ba mẹ con ông lau mặt lau hết mình mẩy cho Trang .

Hai người đàn bà dân biển nên ít say sóng họ lo nấu cháo cho Trang, đến khuya sóng lặng mặt biển phẳng lì như trên sông, chạy ra khơi theo hướng Nam chòm sao cá liệt, đến sáng thì gặp nhiều chiếc Tàu lớn của Liên xô neo trong Hải phận VN .

Tàu lớn Anh Hai cò tấp lại họ vớt mình, càng gần thì thấy lá cờ búa liềm tụi Thủy thủ trên tàu lố nhố .

-Quay ra chạy đi tụi nó bắt mình bây giờ Hai Cò nói lớn.

Chạy được hai ngày đêm thì tạm dừng không biết đã ra khỏi Hải phận VN chưa, kiểm soát thực phẩm trong nghe chỉ đủ thêm 3 ngày dùng nếu không ăn cháo

Khỏi lo mình sẽ được vớt nghe nói Mỹ cho tàu ngầm tìm vớt người vượt biên mà ,ông Tí người đi uống cà phê nơi ngã tư Quốc tế rành thời cuộc bô bô cái miệng .

Hai Cò lặn xuống lườn ghe lấy dầu và thức ăn ,nước uống thì hơi ơ ,bị đứt dây mất hết

-Chết mẹ rồi mất hết dầu nước lương thực rồi thằng Tí mày cột có chặt không?

-Em cột chặt mà kiểm soát lại lần cuối mà .

Cả ghe lo lắng hàng chục chiếc tàu nước ngoài thấy ghe vượt biên chúng tăng tốc biển mất không ai dừng lại vớt ,cả đám thất vọng dù quỳ trên sàn ghe vái lạy khi họ đặt ống dòm nhìn xuống ,coi như xong Thế giới đã phủ tay với miền Nam ,để rơi vào tay Cộng Sản bây giờ họ phủ tay với thuyền nhân liệu chết ra đi .

Trang ôm hai đứa con,nhìn Hai Cò với nụ cười héo hắt khi hàng chục chiếc tàu buôn chạy ngang qua con thuyền vượt biên có đôi mắt lồi như mắt cá và mũi nhọn hoắt như cá Lim kìm ,đang rẽ sóng về hướng Đông Nam.

Ngày thứ tư một cơn bão tháng tư kéo đến giữa trưa mây đen kịt , chiếc ghe bị sóng gió đánh dập vùi tưởng chừng vỡ ra trăm mảnh,

Hai Cò cho tắt máy thả trôi theo cơn sóng vì máy không còn đủ sức để lướt trên những ngọn sóng dulong như cấp 4 ,5 gì đó tất cả mệt nhoài phó mặc cho giông bão .

Hai Cò dang tay ôm hết ba mẹ con Trang hai người đàn bà còn lại cũng trong vòng tay chông mình ,hai thằng kia độc thân nằm trong góc tối không góc nổi

-Anh ơi chắc tụi mình bỏ mạng trên biển em chỉ tội nghiệp cho 2 đứa con chúng còn trẻ quá -Không sao đâu cơn bão sẽ qua ,anh đi biển anh biết Hai Cò nói lớn trong tai Trang tiếng rít của gió tiếng thét gào của biển ghê thật ghê rợn.

Cơn Bão qua đi ,mặt biển yên lặng ánh bình minh vươn lên một khối đỏ như ruộm dưa hấu giữa biển

Trên nền trời vài cụm mây lác đác Hai Cò mừng la lớn -Sắp có đảo đâu đây mọi người mình sống rồi nấu cơm ăn mừng .

Mấy ngày qua chia cháo cho tất cả mười người phần như nhau Hai Cò nhin phân nửa cho mẹ con Trang hẳn chỉ liếm qua loa cảm hơi mà sống,Trang khóc ngắt nói

-Mình ơi mình phải ăn để sống lái chiếc ghe này đến nơi.

-Hai Cò bật khóc giọt nước mắt lần thứ hai sau khi miền Nam mất Hai Cò khóc một lần khi nghe Dương Văn Minh đầu hàng nơi hòn Khoai và lần này khi Trang cô chủ của mình gọi Hai Cò bằng mình ơi

-Em ơi cô chủ của tui ơi tui thương mẹ con cô nhiều nhiều lắm .

Một bóng mờ mờ của một dãy núi hiện ra rất xa ,

-Đảo đảo mình sống rồi có người hay không chúng ta sẽ sống ..

Một hoang đảo hiện dần chỉ là đảo dừa không có khói ,không có người ,chiếc ghe tiến vào gần những ghềnh đá

-Tắt máy bỏ neo ,đừng vào bị đá ngầm nghe Tí ông tài công gạt đầu ,quăng neo

-Chúng ta lên đảo xem có nước ngọt và tìm rau ,hay trứng chim .

Hai Cò cũng Trang ,hai đứa bé thì người khác cũng vào ngồi lâu trên ghe cả đám như bại xụi vừa xuống nước đã té nhủi làm Trang ướt nhẹp nhưng cả đám cười mừng rỡ vì biết đã sống và thoát khỏi Thiên đàng Cộng sản .

Lên đảo hoang chỉ có một cái chòi lá của ai đó không biết nước nào để hai thằng leo dừa hái xuống cho mọi người Hai Cò và Tí đi xuống phía Tây thấy xác một chiếc tàu KG

1245 đã mục nát như vậy đã có tàu vượt biên đến đây chiếc tàu cát vùi hơn phân nửa ,trong đó có một vài khúc xương không biết của người ta hay súc vật .

-Thôi mình để yên Hai Cò chấp tay vái

-Đồng hương sống khôn thác thiêng xin phù hộ cho chúng tôi,khấn vừa xong thì một ngọn gió rất lạnh thổi đến mưa rơi xuống cả đám tắm mưa

lấy poncho dưới ghe hứng nước cho vào các thùng đầy ấp thì mưa tạnh ,dưới biển đàn cá trích kéo vào Hai Cò dùng vợt hót đựng đầy các cái thùng đựng cá tạm ổn về lương thực và nước uống chỉ có dầu thì thiếu

Che vợ lá dứa cho 3 người đàn bà có chỗ tắm thay đồ , đốt lửa nướng cá ăn với cơm, những con cá trích béo ngậy kho với nước dứa và nước biển thành món kho chưa bao giờ có .

-Bên kia có đĩa rau muống Anh Hai Cò thằng Tí nói ,

-Mình hái rau muốn về nấu canh ngon chán, Hai Cò nhìn về hướng chiếc ghe Kiên Giang thấy một bóng người già đưa tay vẫy dụi mắt mấy lần ,sống lưng lạnh ngắt nhưng không dám nói sợ mọi người dao động .

Trời tối Hai cò nói

-Chúng ta kéo hết xuống ghe ngủ ,hay chia ra nửa trên bờ nửa trên ghe ?

Hai ông độc thân xuống ghe ,

-Nhớ xem lại neo cho chắc nghe chưa hai đứa.

Trời vừa tối những cành dứa in bóng mờ mờ trên nền trời như ai đang xoa tóc Ba người đàn bà ngồi nói chuyện thì thầm,cho đến 10 giờ thì tất cả im lặng đi vào giấc ngủ ,Hai Cò nằm kế bên sườn ấm cho mẹ con cô chủ .Trang xoay người ôm Hai Cò nói Chồng ơi em yêu anh lắm.

Trang ngủ sau nụ hôn.Hai Cò vừa chớp mắt thì một ông già hiện ra nơi gốc cây dứa nói -Hai Cò lóng xương dưới ghe Kiên Giang của tao mai mày gom lại chôn ,phía sau lái có hai can dầu trong thùng nhựa đủ sức để về Bi đông hay Ga lăng .

-Sao ông lại nằm nơi này trong cơn mơ Hai Cò hỏi

-Tạo bị kiệt sức chết trên ghe trong chuyến vượt biên ,họ bỏ lại khi cả ghe được tàu vớt ,ghe tấp vào đây 2 năm rồi đảo này không người lâu lâu mới có đàn hái dứa đến lâu lắm.

Nói xong ông già gõ đầu Hai Cò một cái rồi biến mất .

Thao thức cả đêm về giấc mơ rồi ngủ quên đến sáng , Hai Cò lấy dao đẽo thân dứa làm cái xẻng cùng 4 người đàn ông xuống chiếc ghe Kiên Giang ,gom xương và cái đầu lâu lên thiêu cho vào một cái lọ đựng muối, đào phía sau lái đem hai thùng nhựa dầu chạy máy về ,mang theo lọ tro đem xuống tàu đến nơi sẽ chôn đàng hoàng.mọi chuyện chỉ mấy người đàn ông biết.

Tối đến ông già hiện về cảm ơn và khuyên sáng ra đi về hướng Tây sẽ gặp may mắn vì sắp có bão` lớn .

Chiếc ghe nổ máy sớm khi mặt trời chưa lên về hướng Tây khoảng 4 tiếng thì gặp một đảo lớn có người ở Hải Quân Mã lai chạy ra dắt vào cho lên tàu lớn trực chỉ Bi đông cập cầu jetti nơi này đã có hơn mười mấy ngàn dân Tị nạn Việt nam đến đây năm 1979 lúc VC cho người Tàu đi ồ ạt lấy vàng , dân Việt gọi là đảo rắn thuộc tiểu bang Tengneng ganu

Tỉnh Bi đông có list là đông .

Vừa lên đảo Trang ngã bệnh ,nàng nóng sốt nói nhảm được đưa lên Sick Bay một Bệnh xá 60 mươì giờng bệnh lúc này có ông Bác sĩ Nguyễn Duy Cung làm trưởng trại ông có phòng mạch tại chợ gò Phan Thiết từng là nhà tài trợ cho Đội banh Ngôi sao Biển Phú Trinh .

Trang mê man mấy hôm Hai Cò lo lắng ,một mình chăm nom hai đứa bé rảnh chạy lên Sick Bay đút từng muỗng cháo cho Cô Chủ trời thương Trang thoát nạn ,biết bao nhiêu thuyền nhân đã bỏ mình nơi này trên khu nghĩa địa làm nàng ớn lạnh

-Tình thương yêu mãnh liệt của Hai Cò giúp Trang vững chãi tinh thần và nàng cố gắng quên người chồng phụ bạc năm xưa .

Nơi đây đồ supply phát theo thứ tự ,chỉ nhận xong ăn và ngủ chờ phái đoàn Úc phỏng vấn vậy thôi khẩu phần ăn 4 người dư chán Cao ủy phát mỗi ngày một đầu người nửa ký gạo 1 hộp cá mòi hay thịt ,đậu mì gói ,một gallon nước nhà 4 người thoải mái ,khi thèm cá thì Hai Cò đi câu ,Trang mang theo được vài cây vàng ,mua một túp lều nơi khu G gần 3 chỉ vàng .

Hai Cò hân hoan an tâm trong tình yêu của cô chủ chờ tuyên thệ và khám bệnh đi Úc lúc này Úc nhận diện Nhân Đạo ồ ạt không cần có thân nhân bảo lãnh,Trang không khai thân nhân sợ làm phiền người chị bà con

Đêm nghe gió biển rì rào hai đứa nhóc đã ngủ .Hai Cò kể chuyện ma trên đảo này lúc mới đến Hấn đã nghe nên nhớ

-Cô chủ muốn nghe chuyện chiếc Tàu Ma không ?

Em sợ nhưng muốn muốn nghe mình ơi;tiến ơi kéo dài làm Hai Cò rụng tim luôn .

-Nghe nói có một hay hai chiếc tàu sắt lớn nằm dưới chân đồi Tôn giáo em thấy không nó đen thui nằm cản trở dòng nước trên đồi chảy xuống, thanh niên tình nguyện làm việc đào bới tìm đường kéo con tàu mang số TV 148 chắc đi từ Vũng Tàu , có mấy chức sắc và đại diện Task Force bác sĩ Tây ta đủ mặt dưới ánh đèn sáng choang họ đa số Thanh niên dùng dây đường kính to khoảng 8 phân luồn qua thân tàu ,cột chặt vào chiếc Xà lan đậu bên cầu tàu nhờ chiếc xà lan này kéo ,chặt vật lằm mới kéo được thân tàu đã chìm sâu trong cát , trong lúc trời về khuya và mưa gió .cuối cùng chiếc tàu trườn được ra biển mọi người vỗ tay hân hoan ,chiếc tàu được kéo vòng qua mũi khu C đến cuối đảo Cá mập thì cắt dây hy vọng tàu gặp gió sẽ ra xa và chìm dưới đáy biển .Nhưng sáng hôm sau mọi người ra cầu Jetty thì thấy chiếc tàu trở về nơi cũ như có người lái đem nó vào .

Mọi người và ông đại diện Lưỡi liềm đỏ rất kinh ngạc cho hiện tượng giống như phim kinh dị lạ một chỗ là từ chỗ cắt dây về lại đây phải ngược dòng nước ,phải đi vòng qua mũi khu C đầy đá ngầm ,và nó tự tránh được cây cầu bằng gỗ vừa mới làm xong.

Chiếc Tàu rĩ sét không có máy không có tay lái vậy mà nó tự tìm đường về nơi cũ chắc ma hướng dẫn chiếc tàu tự đi trong đêm .

Ngày hôm sau lại vòng dây kéo ra khơi lần thứ hai theo hải trình lần trước, cẩn thận cắt dây nó lênh bênh chiếc tàu kéo an tâm về bến ,như lần trước nó tự trở về bến sau một đêm âm thầm rẽ sóng nước ngược .Thuyền nhân trên đảo hoang mang lo sợ ,họ kéo ra xem đông nghịt bàn tán xôn xao luôn .

-Mà chuyện có thật không Anh

-Dạ cô chủ tui chỉ nghe thôi mình mới đến mà họ nói sao nghe dậy .

Trang nhào người néo Hai Cò một cái Anh đừng xưng tui với em nữa.kể tiếp đi

-Rồi chiếc tàu được kéo đi lần thứ ba kéo đến cuối đảo cá mập thì một chuyện lạ xảy ra ,trời đang êm thì nó tự chìm xuống không trôi lênh bênh như những lần trước .

Thuyền nhân dựng lên một Miếu thờ chiếc tàu dưới chân đồi Tôn giáo ,và cũng tổ chức lễ cầu siêu cho hương linh người đi trên chiếc tàu này đã chết ,còn ma bên nghĩa địa thì nhiều chuyện lắm,

-Thôi mình em sợ đừng kể nữa ,em lạnh

Rồi Úc nhận gia đình Hai Cò vợ là Trang cùng hai đứa con định cư ngay lên trại chuyển tiếp Sungei Besi gần 60 người ,nghe bài hát tiễn người đi

Biển Nhớ của ông Nhạc sĩ TCS nghe rầu cả ruột gan ,sau 6 tháng chịu gió mưa nắng cháy ,và ngọt ngọt vì người đến đảo tiếp tục tặng người đi định cư thì thừa thừa .

Đêm Bi Đông đêm ba mươi năm
Sinh tử nổi chìm trên ngọn sóng
Mồ nổi mồ đắp theo biển động
Mùa chim đi tìm hơi gió đông
Lâm Hảo Khôi

Chuyến bay Qantas có hình con Kangaroo nơi cánh đuôi ,đáp xuống Phi trường Melbourne , trời vẫn còn thật lạnh ,ra khỏi phi cơ Hai Cò cũng thẳng bẻ tay dắt đưa chị nhìn đâu cũng thấy lạ, chiếc xe bus chở nhóm người về một trại tạm cư gọi là Midway hostel nằm đâu đó ở Footscray ,cảnh vật thật thanh bình từng đàn bồ câu chúng thành thoi kiếm ăn trên lề đường không lo sợ bị bắt làm thịt, không thấy bóng dáng một chiếc xe hai bánh ,lò sưởi ấm thẳng Cu ngủ vùi trong lòng Hai Cò ,đôi má Trang ửng hồng vì hơi nóng như nàng uống một ly rượu mạnh nhìn Hai Cò chòng mình trên giấy tờ hợp lệ khi định cư tại Úc cả hai vội nắm tay nhau mừng ngày tuyệt vời trên đất Úc .

Cuộc sống mới bắt đầu tương lai vững chắc không còn nghe tiếng lải nhải trên cái loa phát thanh cả ngày đến nhức óc đêm ngủ đầy ác mộng với lũ khỉ từ Trường sơn kéo về ăn cướp.

Xuống xe vào nhận một nơi hai phòng ngủ ,ăn uống có người nấu ,chỉ đúng giờ xuống nhà ăn nhận một cái mâm như trong Quân y viện ngày xưa ,đủ thức ăn ,ăn hết thì lấy tiếp

Đêm đầu tiên nơi đất lạ xa Quê Hương ,tụi nhỏ không chịu ngủ riêng ,đành ngủ chung một chiếc giường đôi to lớn ,khi nào hứng tình kéo nhau sang phòng kế bên nã pháo thịt cừu bơ sữa nó làm Hai Cò rục rủa mùa hạ .

Trang đáp ứng nồng nhiệt ,Hai Cò biết mình dốt nên ráng học Anh văn Trang kèm thêm ,sau vài tuần tự giao tiếp với Úc được ,không nhậ nhệt đàn đúm với mấy ông Mít sồn sồn vắng đàn bà cứ lén phén đến tìm Hai Cò thả dê Trang.

Trang như một đóa hoa tỏa sáng nơi trung tâm Midway này sau 3 tháng Trang thấy không ổn với đám đàn ông rượu chè mất nết nàng bàn với Hai Cò thuê nhà dọn ra ngoài .

Với số tiền cho mượn từ Phòng xã hội 500 dollars trả góp 1 năm ,thuê một căn nhà gỗ nơi cách xa Midway .Hai Cò học lái xe ,tìm việc làm Trang lo việc nội trợ ,đưa đứa con gái đến trường gần đó , được một năm Hai Cò nhớ biển cả muốn về Geelong làm nghề biển .

Trang đồng ý ,thì một hôm đi Richmond khu người Việt sầm uất gặp cô em chồng ,cả hai nhìn nhau cô em chồng bật khóc nói

-Trời chị Trang ,sang đây hồi nào?

-Trang nhìn cô em chồng cùng tuổi với mình không một lời trách móc vì đi vượt biên bỏ mẹ con mình ở lại .

Tình thù bắt đầu sau cuộc gặp định mệnh này

Một với ông Quan Hai nhảy dù

Hai với ông chồng cũ của Trang .

Đón nghe Tình thù trên đất Úc của Hai Cò và biển cả./.

Phan Nhật Bắc Australia 2022

www.vietnamvanhien.org

